16/09/2021

Η προκοπή σας να μη γίνει σκεπάρνι μόνο για το άτομό σας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Λόγος του Κολοκοτρώνη προς τους νέους στην Πνύκα αναδημοσιεύεται σε επίκαιρη ανάρτηση της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής.

Ο Γέροντας Κολοκοτρώνης μία μέρα επισκέφτηκε ένα Γυμνάσιο και παρακολούθησε το μάθημα του γυμνασιάρχη Γενναδίου, ο οποίος ανέλυε ένα απόσπασμα δημηγορίας από την ιστορία του Θουκυδίδη. Τόσο πολύ ενθουσιάστηκε που θέλησε να μιλήσει κι ο ίδιος στους νέους για την Πατρίδα. Έτσι, παρακάλεσε τον γυμνασιάρχη να συγκεντρώσει όλους τους μαθητές έξω από την πόλη, στην Πνύκα προκειμένου να εκφωνήσει λόγο προς τους νέους. Ήταν 7 Οκτωβρίου 1838.

Λόγος στην Πνύκα (απόσπασμα):

Παιδιά μου!

...Εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον κατοικοῦμε, ἐκατοικοῦσαν οἱ παλαιοὶ Ἕλληνες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἡμεῖς καταγόμεθα καὶ ἐλάβαμε τὸ ὄνομα τοῦτο. Αὐτοὶ διέφεραν ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὴν θρησκείαν, διότι ἐπροσκυνοῦσαν τὲς πέτρες καὶ τὰ ξύλα. Ἀφοῦ ὕστερα ἦλθε στὸν κόσμο ὁ Χριστός, οἱ λαοὶ ὅλοι ἐπίστευσαν εἰς τὸ Εὐαγγέλιό του, καὶ ἔπαυσαν νὰ λατρεύουν τὰ εἴδωλα. Δὲν ἐπῆρε μαζί του οὔτε σοφοὺς οὔτε προκομμένους, ἀλλ᾽ ἁπλοὺς ἀνθρώπους, χωρικοὺς καὶ ψαράδες, καὶ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἔμαθαν ὅλες τὲς γλῶσσες τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, μολονότι ὅπου καὶ ἂν ἔβρισκαν ἐναντιότητες καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ τύραννοι τοὺς κατέτρεχαν, δὲν ἠμπόρεσε κανένας νὰ τοὺς κάμῃ τίποτα. Αὐτοὶ ἐστερέωσαν τὴν πίστιν...

Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ κάμωμε τὴν Ἐπανάσταση, δὲν ἐσυλλογισθήκαμε οὔτε πόσοι εἴμεθα, οὔτε πὼς δὲν ἔχομε ἅρματα, οὔτε ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐβαστοῦσαν τὰ κάστρα καὶ τὰς πόλεις, οὔτε κανένας φρόνιμος μᾶς εἶπε «ποῦ πᾶτε ἐδῶ νὰ πολεμήσετε μὲ σιταροκάραβα βατσέλα», ἀλλὰ ὡς μία βροχὴ ἔπεσε εἰς ὅλους μας ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐλευθερίας μας, καὶ ὅλοι, καὶ ὁ κλῆρος μας καὶ οἱ προεστοὶ καὶ οἱ καπεταναῖοι καὶ οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ ἔμποροι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅλοι ἐσυμφωνήσαμε εἰς αὐτὸ τὸ σκοπὸ καὶ ἐκάμαμε τὴν Ἐπανάσταση...

Πρέπει να φυλάξετε τὴν πίστη σας καὶ νὰ τὴν στερεώσετε, διότι, ὅταν ἐπιάσαμε τὰ ἅρματα, εἴπαμε πρῶτα ὑπὲρ πίστεως καὶ ἔπειτα ὑπὲρ πατρίδος. Ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἔχουν καὶ φυλάττουν μία Θρησκεία...

Νὰ μὴν ἔχετε πολυτέλεια, να μὴν πηγαίνετε εἰς τοὺς καφενέδες καὶ τὰ μπιλιάρδα. Νὰ δοθεῖτε εἰς τὰς σπουδάς σας καὶ καλύτερα νὰ κοπιάσετε ὀλίγον, δύο καὶ τρεῖς χρόνους καὶ νὰ ζήσετε ἐλεύθεροι εἰς τὸ ἐπίλοιπο τῆς ζωῆς σας, παρὰ νὰ περάσετε τέσσαρους – πέντε χρόνους τὴ νεότητά σας, καὶ να μείνετε ἀγράμματοι. Νὰ σκλαβωθεῖτε εἰς τὰ γράμματά σας. Νὰ ἀκούετε τὰς συμβουλὰς τῶν διδασκάλων καὶ γεροντοτέρων, καὶ κατὰ τὴν παροιμία, «μύρια ἤξευρε καὶ χίλια μάθαινε». Ἡ προκοπή σας καὶ ἡ μάθησή σας νὰ μὴν γίνῃ σκεπάρνι μόνο διὰ τὸ ἄτομό σας, ἀλλὰ να κοιτάζῃ τὸ καλὸ τῆς κοινότητος, καὶ μέσα εἰς τὸ καλὸ αὐτὸ εὑρίσκεται καὶ τὸ δικό σας.

Λίγα λόγια για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης γεννήθηκε στις 3 Απριλίου 1770 στο χωριό Λιμποβίσι της Μεσσηνίας, υπήρξε οπλαρχηγός, πολιτικός και αρχιστράτηγος των Ελλήνων

κατά την επανάσταση του 1821, μία ηγετική μορφή του αγώνα για την ελευθερία. Έμεινε γνωστός ως Γέρος του Μοριά.

Σε νεαρή ηλικία έγινε αρματωλός και γρήγορα απέκτησε τέτοια φήμη ώστε οι Οθωμανικές αρχές να τον επικηρύξουν, καταδικάζοντας τον σε θάνατο. Τον καταδίωξαν στην Πελοπόννησο, διέφυγε στη Ζάκυνθο όπου υπηρέτησε στο αποικιακό ελληνικό σώμα του αγγλικού στρατού και διακρίθηκε αγωνιζόμενος κατά των Γάλλων. Το 1818 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία και από το 1821 πρωταγωνίστησε στον αγώνα για την ανεξαρτησία κυρίως ως στρατιωτικός διοικητής των επαναστατημένων Ελλήνων, αλλά και ως πολιτικός.

Διακρίθηκε για την στρατηγική του οξυδέρκεια, τις ηγετικές του ικανότητες, τη φιλοπατρία και τη γενναιότητά του.

Πέθανε στις 4 Φεβρουαρίου 1843 στην Αθήνα και κηδεύθηκε με κάθε επισημότητα, ενώ χιλιάδες άνθρωποι παρακολούθησαν τη νεκρώσιμη ακολουθία.

Ο τάφος του βρίσκεται στο Α’ Νεκροταφείο.

Ἐγώ, παιδιά μου, κατὰ κακή μου τύχη, ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων, ἔμεινα ἀγράμματος καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ζητῶ συγχώρηση, διότι δὲν ὁμιλῶ καθὼς οἱ δάσκαλοί σας. Σᾶς εἶπα ὅσα ὁ ἴδιος εἶδα, ἤκουσα καὶ ἐγνώρισα, διὰ νὰ ὠφεληθῆτε ἀπὸ τὰ ἀπερασμένα καὶ ἀπὸ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς διχονοίας, τὴν ὁποίαν νὰ ἀποστρέφεσθε, καὶ νὰ ἔχετε ὁμόνοια. Ἐμᾶς μὴ μᾶς τηρᾶτε πλέον. Τὸ ἔργο μας καὶ ὁ καιρός μας ἐπέρασε. Καὶ αἱ ἡμέραι τῆς γενεᾶς, ἡ ὁποία σᾶς ἄνοιξε τὸ δρόμο, θέλουν μετ᾽ ὀλίγον περάσει. Τὴν ἡμέρα τῆς ζωῆς μας θέλει διαδεχθῇ ἡ νύκτα τοῦ θανάτου μας, καθὼς τὴν ἡμέραν τῶν Ἁγίων Ἀσωμάτων θέλει διαδεχθῇ ἡ νύκτα καὶ ἡ αὐριανὴ ἡμέρα. Εἰς ἐσᾶς μένει νὰ ἰσάσετε καὶ νὰ στολίσετε τὸν τόπο, ὁποὺ ἡμεῖς ἐλευθερώσαμε· καί, διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, πρέπει νὰ ἔχετε ὡς θεμέλια της πολιτείας τὴν ὁμόνοια, τὴν θρησκεία, τὴν καλλιέργεια τοῦ θρόνου καὶ τὴν φρόνιμον ἐλευθερία…

Πηγή: Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων